ДОКУМЕНТИ: ПОЛИТИЧКИ МАНИФЕСТ ИТАЛИЈАНСКОГ ПОКРЕТА НАЦИОНАЛНОГ ПРЕПОРОДА

Слобода народа и социјална држава

Иако протеране на далеку маргину медијског простора, у данашњој Европи постоје политичке и интелектуалне снаге болно свесне какви су неминовни расплети ако се наставе актуелни процеси у друштву, привреди, демографији, екологији... И поседују вољу да се супротставе. Јасно им је, међутим, да снаге класичне деснице и класичне левице одавно већ немају благотворне одговоре на епохална искушења и да су део проблема, а не део решења. Отуд потрага за „трећим путем". Као илустрацију и један од могућих начина оваквог мишљења, свакако не једини, преносимо програмски документ италијанског Покрета националног препорода. Многе од предложених мера директно су применљиве и у Србији

Све да‌на‌шње ре‌ал‌по‌ли‌тич‌ке сна‌ге, од де‌сни‌це до ле‌ви‌це, ком‌пакт‌но бра‌не исту иде‌ју, исте про‌јек‌те, исту ви‌зи‌ју све‌та и бу‌ду‌ћ‌но‌сти. Ни-ко се не ба-ви кон-крет-но ин-те-ре-си-ма европ-ских на-ро-да, ни-ко не сме да до-ве-де у пи-та-ње дог-ме ко-је нам на-ме-ћу ма-сов-на кул-ту-ра и по-ли-тич-ка кла-са, ко-ји-ма отво-ре-но упра-вља-ју ве-ли-ке фи-нан-сиј-ске цен-тра-ле с ону стра-ну оке-а-на: ин-ди-ви-ду-а-ли-зам, по-тро-шач-ко дру-штво, де-ре-гу-ла-ци-ја и еко-ном-ска гло-ба-ли-за-ци-ја, уки-да-ње на-ци-о-нал-них вред-но-сти и иден-ти-те-та. Сто-га ути-сак јав-ног мне-ња да ни-је уоп-ште уме-сно кри-ти-ко-ва-ти тај је-ди-ни по-ли-тич-ки обра-зац – ли-бе-рал-де-мо-крат-ски – ко-ји ва-жи за све љу-де, као и по-сле-дич-ни кон-цепт сло-бод-ног тр-жи-шта ко-је те-жи да за-ду-жи на-ро-де и да сва-ког по-је-дин-ца све-де на по-тро-ша-ча. У том хо-ду ка про-гре-сив-ној хо-мо-ло-га-ци-ји не-ма ви-ше ни тра-га ди-ја-лек-тич-кој рас-пра-ви, не-ма ни-ка-квог ал-тер-на-тив-ног пред-ло-га. Опо-зи-ци-ја игра све бле-ђу уло-гу у ко-јој се уоп-ште не ба-ви су-шти-ном про-бле-ма ни-ти се бо-ри про-тив то-га. У од-бра-ну на-ци-о-нал-ног су-ве-ре-ни-те-та и европ-ског иден-ти-те-та, у од-бра-ну пра-ве плу-ра-ли-стич-ке ди-на-ми-ке ко-ју да-нас гу-ши за-ве-ра ћу-та-ња мас-ме-ди-ја, ра-ђа се, што је ду-жност ко-ја се не мо-же ви-ше од-ла-га-ти, во-ља да се ство-ри *је-дин-ство на-ци-о-нал-них сна-га*
.

Ита‌ли‌ја мо‌ра да по‌вра‌ти сво‌ју ауто‌но‌ми‌ју у ве‌ли‌ким ге‌о‌стра‌те‌шким, по‌ли‌тич‌ким и еко‌ном‌ским из‌бо‌ри‌ма. Они мо‌ра‌ју да бу‌ду мак‌си‌мал‌но при‌ла‌го‌ђе‌ни по‌тре‌ба‌ма на‌ци‌о‌нал‌не за‌јед‌ни‌це . У том ци-љу по-треб-но је од-би-ти атлант-ски гло-ба-ли-стич-ки обра-зац ко-ји же-ли да на-ро-де иш-чу-па из ко-ре-на њи-хо-вих тра-ди-ци-ј-ских вред-но-сти и оби-ча-ја и да се спре-чи укуп-ни про-је-кат у ко-ме би по-ли-ти-ка и рад не-по-врат-но пре-шли у слу-жбу „ко-смо-по-лит-ског" па-ра-зи-ти-зма. По-што се ви-тал-не ган-гли-је свет-ске иде-о-ло-шке, по-ли-тич-ке и мо-не-тар-не до-ми-на-ци-је на-ла-зе у Ва-шинг-то-ну и у Лон-до-ну, бор-ба за сло-бо-ду и са-мо-о-дре-ђе-ње на-ро-да мо-ра да до-би-је, без сум-ње, ка-рак-тер кр-ста-шког по-хо-да про-тив аме-ри-ка-ни-зма. Тре-ба се бо-ри-ти про-тив агре-сив-не атлант-ске и за-пад-не по-ли-ти-ке. Тре-ба спре-ча-ва-ти и од-би-ја-ти пла-но-ве ве-ли-ких ме-ђу-на-род-них фи-нан-сиј-ских ин-сти-ту-ци-ја ко-је же-ле да по-го-де у ср-це не-за-ви-сност на-ци-ја и да „опе-ље-ше" њи-хо-во бо-гат-ство. У свим европ-ским зе-мља-ма тре-ба по-кре-ну-ти кам-па-њу за крај оку-па-ци-је и вој-не агре-си-је од стра-не тру-па САД, кам-па-њу ко-ја тре-ба да кул-ми-ни-ра у за-кљу-че-њу атлант-ског по-гла-вља и у из-ла-ску из НА-ТО пак-та.

Осло‌бо‌ђе‌ни аме‌рич‌ке прет‌њe, на‌ро‌ди Ме‌ди‌те‌ра‌на и Бли‌ског Ис‌то‌ка мо‌ћи ће да на‌ђу, у ја‌кој и не‌за‌ви‌сној Евро‌пи, по‌ли‌тич‌ки и вој‌ни ослo‌нац ко‌ји мо‌же да по‌ну‌ди при‌род‌ну еко‌ном‌ску са‌рад‌њу и ег‌зи‌стен‌ци‌јал‌ни мир ка‌кве не до‌зво‌ља‌ва‌ју Ва‌шинг‌тон и Лон‌дон са сво‌јим до‌са‌да‌шњим уце‌на‌ма У за-ме-ну за струк-ту-ре ко-ји-ма су САД ви-ше од

пе-де-сет го-ди-на за-ро-би-ле европ-ски су-ве-ре-ни-тет, мо-ра-ће да до-ђе ве-ли-ки ре-ги-о-нал-ни блок ко-ји је са-мо-до-во-љан и спо-со-бан да ин-те-гри-ше енер-ги-ју раз-ли-чи-тих зе-ма-ља чла-ни-ца и ко-ји је у ста-њу да се успе-шно так-ми-чи у про-из-вод-њи и тр-го-ви-ни са до-лар-ским и јен-ским под-руч-ји-ма. У оче-ки-ва-њу по-сти-за-ња тог ци-ља по-треб-но је од-би-ја-ти све оне пред-ло-ге ко-ји са-др-же од-у-ста-ја-ње од по-је-ди-них на-ци-о-нал-них су-ве-ре-ни-те-та, без ства-ра-ња европ-ског су-ве-ре-ни-те-та, и ко-ји има-ју је-ди-ни циљ да пот-чи-не Евро-пу ло-ги-ци ли-бе-рал-ног тр-жи-шта и дик-та-ту ве-ли-ких фи-нан-сиј-ских кру-го-ва.

По‌тре‌бно је од‌лу‌чно и хра‌бро бра‌ни‌ти се од Ма‌стрих‌та, јер су у игри те‌ме‌љ‌на пи‌та‌ња, као што је и сам спас европ‌ских на‌ци‌ја Из то-га не-ће мо-ћи да се ство-ри, са по-вре-ме-ним стан-ка-ма, но-ва европ-ска на-ци-ја, јер ни-ка-да се ни-је де-си-ло у исто-ри-ји да мо-не-та мо-же да ство-ри др-жа-ву. На-су-прот то-ме, др-жа-ве тре-ба да ис-ку-ју мо-не-ту да би га-ран-то-ва-ле сво-је по-тре-бе и упра-вља-ле сво-јим су-ве-ре-ни-те-том. Са Ма-стрих-том ми ни-смо ви-ше ни-шта: ни Ита-ли-ја-ни, ни Евро-пља-ни, ни сло-бод-ни љу-ди.

До‌ве‌сти при‌вре‌ду под кон‌тро‌лу по‌ли‌ти‌ке, од‌но‌сно у функ‌ци‌ју за‌је‌дни‌це. У окви-ру оп-штег по-што-ва-ња ин-ди-ви-ду-ал-не сло-бо-де, и еко-ном-ска сфе-ра, по-што про-из-во-ди бо-гат-ство, мо-ра да бу-де за-шти-ће-на и охра-бре-на. Ипак, при-вред-на ини-ци-ја-ти-ва мо-ра-ће да се кре-ће по-шту-ју-ћи на-ци-о-нал-не ин-те-ре-се, па са-мим тим у окви-ру стро-гог про-гра-ми-ра-ња из ко-га ће мо-ра-ти да из-ра-сту они сек-то-ри про-из-вод-ње и услу-га у ко-ји-ма је ин-тер-вен-ци-ја др-жа-ве – ди-рект-на или ин-ди-рект-на – нео-п-ход-на. На тој по-став-ци усред-сре-ђе-ној на за-шти-ту на-ци-о-нал-ног ин-те-ре-са – за-шти-ту ко-ја се не мо-же за-не-ма-ри-ти због ка-при-ца по-је-дин-ца или ве-ли-ких ин-ду-стриј-ских и фи-нан-сиј-ских гру-па – ра-ђа се, на пр-вом ме-сту, по-тре-ба за кон-тро-лом из-вр-шних ор-га-на На-род-не бан-ке, уз пу-ну сло-бо-ду из-бо-ра у по-гле-ду еко-ном-ске по-ли-ти-ке. То је сло-бо-да ко-ја се из-ра-жа-ва у дис-крет-ном де-ло-ва-њу на есконт-ну сто-пу, ути-ца-ју на кре-ди-те и ли-квид-ност, од-у-зи-ма-ју-ћи те по-лу-ге при-вре-де из ру-ку мон-ди-ја-ли-стич-ких цен-тра-ла. Ако је бе-сми-сле-но да др-жа-ва упра-вља ак-тив-но-сти-ма ко-је мо-гу да оме-та-ју ди-на-ми-ку тр-жи-шта и да на тај на-чин угро-зе пред-у-зет-нич-ко пра-во гра-ђа-на, у не-ким сек-то-ри-ма од при-мар-ног дру-штве-ног ин-те-ре-са пот-пу-но је еви-дент-на по-тре-ба др-жав-не ин-тер-вен-ци-је. По-себ-но ми-сли-мо на здрав-ство, обра-зо-ва-ње, на-уч-на ис-тра-жи-ва-ња, ин-фор-ми-са-ње, кре-ди-ти-ра-ње и енер-ги-ју. Не тре-ба за-бо-ра-ви-ти ни ко-му-ни-ка-ци-је, ве-ли-ке авио ин-ду-стри-је и фа-бри-ке оруж-ја. Ове зад-ње су, пак, пра-ве „ви-зит кар-те” јед-не на-ци-је, а из њи-хо-вих успе-ха ра-ђа-ју се по-зи-тив-нин ефек-ти ка-ко за пре-стиж ита-ли-јан-ског ра-да у све-ту, та-ко и за за-по-сле-ност и плат-ни би-ланс. След-стве-но то-ме тре-ба се бо-ри-ти и про-тив лу-дач-ке тр-ке за при-ва-ти-за-ци-јом, рас-про-да-јом би-ло ко-је про-из-вод-не ак-тив-но-сти ко-ју да-нас кон-тро-ли-шу др-жа-ва и ло-кал-не уста-но-ве. Уоп-ште ни-је тач-но да при-ва-ти-за-ци-јом мо-же да се из-ле-чи при-вре-да.

Од 1991. до 1998. јав-ни дуг је ка-та-стро-фал-но пре-шао са 101,4 на 124 од-сто ин-тер-ног бру-то про-из-во-да.

Ра‌ди за‌шти‌те на‌ци‌о‌нал‌них ин‌те‌ре‌са од мон‌ди‌ја‌ли‌зма, са европ‌ским зе‌мља‌ма за‌ин‌те‌ре‌со‌ва‌ним за по‌ли‌тич‌ку и еко‌ном‌ску ста‌бил‌ност кон‌ти‌нен‌та тре‌ба ко‌ор‌ди‌ни‌са‌ти: – за‌јед‌нич‌ке ме‌ре спољ‌не по‌ли‌ти‌ке и ору‌жа‌не си‌ле; – про‌тек‌ци‌о‌ни‌стич‌ке ме‌ре за ве‌ли‌ку стра‌те‌шку ин‌ду‌стри‌ју на‌о‌ру‌жа‌ња; – ме‌ре за при‌ви‌ле‌го‌ва‌ње на‌ци‌о‌нал‌не ин‌ду‌стри‌је и рад‌не сна‌геТре-ба по-но-во раз-мо-три-ти на бр-зи-ну при-хва-ће-не оба-ве-зе у Спо-ра-зу-му о не-ши-ре-њу атом-ског оруж-ја, на Хел-син-шкој кон-фе-рен-ци-ји, у Њу-јор-шкој де-кла-ра-ци-ји о при-сту-па-њу Свет-ској тр-го-вин-ској ор-га-ни-за-ци-ји, итд... Те оба-ве-зе мо-ра-ју би-ти при-ла-го-ђе-не пра-вим на-ци-о-нал-ним ин-те-ре-си-ма, а са-да их на-ру-ша-ва-ју. У отво-ре-ном су-ко-бу са зва-нич-ном кул-ту-ром, ла-ич-ком и ре-ли-ги-о-зном, спрем-ном да при-хва-ти дик-та-те и про-јек-те мон-ди-ја-ли-стич-ке плу-то-кра-ти-је, ми се свр-ста-ва-мо пот-пу-но, без ика-кве ре-зер-ве про-тив, про-тив мо-де-ла на-пра-вље-ног да нас уби-је „мул-ти-кул-ту-ра-ли-змом”, ма-сов-ном ви-ше-ра-сном ме-ша-ви-ном, дру-штвом дре-си-ра-ним да се не бра-ни пред смрт-ним опа-сно-сти-ма. Скри-вен иза ма-ске ми-ро-љу-би-вог и гра-ђан-ског су-жи-во-та, то је за-пра-во кри-ми-нал-ни план за-ми-шљен да обес-при-ро-ди на-ро-де, да их иш-чу-па из њи-хо-вог ко-ре-на и да у њи-ма из-бри-ше сва-ки осе-ћај иден-ти-те-та. Све у све-му, да их усме-ри да бу-ду јеф-ти-на „ро-ба” или „фак-то-ри јеф-ти-не про-из-вод-ње”. На-ци-је код ко-јих је овај план већ да-ле-ко од-ма-као у ре-а-ли-за-ци-ји ну-де нам дра-ма-ти-чан при-мер ка-ква би мо-гла би-ти суд-би-на Евро-пе у бли-ској су-тра-шњи-ци. По-треб-но је да се од-мах пре-ду-зму:

– пре-ци-зне и нео-д-ло-жне ме-ре кон-тро-ле ми-гра-ци-о-ног кре-та-ња;

– ме-ре за за-шти-ту европ-ског ста-нов-ни-штва пре-ко са-ни-тар-не кон-тро-ле стра-на-ца;

– ме-ре да се од-мах из-ба-це иле-гал-ци, по-себ-но они ко-ји-ма је у то-ку не-ко су-ђе-ње или су већ осу-ђи-ва-ни за „оби-чан кри-ми-нал”:

– ме-ре да при-ли-ком за-по-шља-ва-ња пред-ност има-ју др-жа-вља-ни.

У тој оп-ти-ци тре-ба ре-ви-ди-ра-ти – на-рав-но, у ре-стрик-тив-ном сми-слу – за-кон о да-ва-њу др-жа-вљан-ства и ме-ђу-на-род-ног уса-ја-ња де-це. Европ-ске на-ци-је има-ју по-тре-бу за сло-бо-дом, не-за-ви-сно-шћу и са-мо-о-дре-ђе-њем. Има-ју по-тре-бу да се вра-те до-сто-јан-ству на-ци-о-нал-ног иден-ти-те-та. Про-тив за-бри-ња-ва-ју-ћег па-да ра-ђа-ња, про-тив ра-сту-ћег по-ро-дич-ног и дру-штве-ног рас-па-да-ња, про-тив ши-ре-ња де-ви-јант-них по-на-ша-ња, по-треб-но је вра-ти-ти *по-ро-ди-цу у сре-ди-ште дру-штва* .

По ро ди ца је при ро дно ме сто где се про шле ге не ра ци је спа ја ју са бу ду ћим ге не ра ци ја ма. Она је су штин ска уста но ва за фи зич ки и мо рал ни на ста вак и раз вој на ци је. По ро ди ца мо ра да бу де еко ном ски и прав но при ви ле го ва на(при-ла-го-ђа-ва-ње по-ро-дич-них при-хо-да и фи-скал-них оп-те-ре-ће-ња, кон-крет-на по-моћ мај-ка-ма, кућ-ном ра-ду и бри-зи о ста-ри-ма) ка-ко би **пот пу но по вра ти ла**
сво-ју вас-пит-ну уло-гу, као и уло-гу о бри-зи за сво-је чла-но-ве. Осим то-га, по-треб-на је школ-ска ре-фор-ма ко-ја ће – по-ред то-га што пру-жа обра-зо-ва-ње до-вољ-ног ни-воа и ви-шег ква-ли-те-та – вра-ти-ти осе-ћај од-го-вор-но-сти, сми-сао за жр-тву и сми-сао за ду-жност код уче-ни-ка и про-фе-со-ра и у ко-јој ће ме-ри-то-кра-ти-ја би-ти је-ди-ни дис-кри-ми-нант-ни кри-те-ри-јум. Осим то-га, тре-ба ис-ко-ре-ни-ти сва-ко сно-би-стич-ко пре-зи-ра-ње или де-вал-ва-ци-ју ма-ну-ел-ног ра-да, ко-ји, на-су-прот то-ме, ва-ља сла-ви-ти као нео-п-ход-ну ба-зу за на-ци-о-нал-ну при-вре-ду и ети-ку, пре-ко од-го-ва-ра-ју-ћих еко-ном-ских и со-ци-јал-них при-зна-ња, та-квих да учи-не уза-луд-ним сва-ки стра-ни до-при-нос. Чвр-сте ру-ке, кре-а-тив-ни ум на-ших рад-ни-ка за Ита-ли-ју су част, као и мо-зак на-ших струч-ња-ка, ис-тра-жи-ва-ча и љу-ди из кул-ту-ре. Не по-ка-зу-ју-ћи да их за-ни-ма ствар-ни ин-те-рес на-ро-да, ли-бе-рал-де-мо-крат-ски ре-жим на-ста-вља да твр-ди да же-ли да ре-фор-ми-ше ита-ли-јан-ски устав, али то-ли-ко рас-тру-бље-не устав-не ре-фор-ме у ства-ри су ни-ски удар-ци ко-ји тре-ба да ство-ре код ита-ли-јан-ског на-ро-да ути-сак но-вог. Упра-вља-ће се оли-гар-хиј-ски, али је до-стиг-ну-ће што ће се то чи-ни-ти на тех-нич-ки бр-жи на-чин. Са дру-ге стра-не, ка-да се то у исто-ри-ји ви-де-ла пра-ва ин-сти-ту-ци-о-нал-на ре-фор-ма, ако је во-ди ста-ра вла-да-ју-ћа кла-са?

По твр ђу је мо да је кри за ко ја уни шта ва ин сти ту ци је иза зва ла про ти вље ње си сте ма пар ти јског јав ног мне ња, ко је је са да у по тра зи за но вим на чи ни ма пар ти ци па ци је и осло ба ђа ња др жав них ин сти ту ци ја од ста рих, уста ја лих, про ма ше них обра за цаЗа-то ће уста-во-твор-на скуп-шти-на мо-ра-ти да пред-ста-вља на-род-ну во-љу и да по-кре-не про-ме-ну. Да-на-шњу тра-гич-ну си-ту-а-ци-ју са јав-ним ду-гом оте-жа-ва-ју де-це-ни-је ко-руп-ци-је, не-ком-пе-тент-но-сти, не-е-фи-ка-сно-сти и кри-ми-нал-не сер-вил-но-сти

пре-ма „ме-ђу-на-род-ним” фи-нан-сиј-ским ин-те-ре-си-ма. Је-ди-но ре-ше-ње ко-је су да-на-шње вла-де уме-ле да сми-сле је стал-но по-ве-ћа-ње по-ре-ских на-ме-та, по-ред про-гре-сив-не ре-дук-ци-је те-мељ-них пра-ва гра-ђа-на, као што су пен-зи-ја и здрав-ство. Про-тив ка-мат-не др-жа-ве, а у од-бра-ну гра-ђа-на, при-ват-них пред-у-зет-ни-ка и за-по-сле-них, по-треб-не су хит-не ме-ре да пре-ста-не ра-сип-ни-штво, са по-себ-ним осврт-ом на до-при-но-се ко-ји се упла-ћу-ју УН и при-вид-ној Европ-ској уни-ји, на вој-не тро-шко-ве за „ми-ро-љу-би-ве ми-си-је” ко-је слу-же је-ди-но ин-те-ре-си-ма САД, на та-ко-зва-ну „ху-ма-ни-тар-ну по-моћ” ко-ја че-сто за-вр-ша-ва на цр-ном тр-жи-шту и ко-ја ште-ти тра-ди-ци-о-нал-ној ло-кал-ној еко-но-ми-ји. Нео-п-ход-но је уса-ја-ње озбиљ-них ме-ра *про-тив из-бе-га-ва-ња пла-ћа-ња по-ре-за од стра-не мул-ти-на-ци-о-нал-них ком-па-ни-ја* и бан-кар-ског, фи-нан-сиј-ског и оси-гу-ра-ва-ју-ћег си-сте-ма ко-ји не са-мо да до-при-но-си уве-ћа-њу већ на-не-те ште-те од стра-не пи-рат-ске и не-кон-тро-ли-са-не кон-ку-рен-ци-је у на-ци-о-нал-ној про-из-вод-ној ствар-но-сти, већ јој се и ру-га.

По**треб****но је да по****но****во стек****не****мо вла****сни****штво над на****шом при****вре****дом, уве****де****мо со****ци*****ја*****ли****за****ци*****ју*** **пред****у****зе****ћа ра****ди од****бра****не ита****ли****јан****ских по****ро****дич****них бу****џе****та и спа****се****мо*со****ци******јал******ну др******жа******ву.*** По-што не-ма-ју на-ме-ру да ишта учи-не да из-ме-не са-да-шњи „ста-тус кво”, са-да-шње вла-сти не мо-гу ни-шта да пред-ло-же што би би-ло ствар-но ефи-ка-сно про-тив не-за-по-сле-но-сти. Ми сма-тра-мо, пак, да са-мо по-нов-но осва-ја-ње пу-не не-за-ви-сно-сти, ка-ко по-ли-тич-ке, та-ко и еко-ном-ске, мо-же да омо-гу-ћи на-шој при-вре-ди да се ефи-ка-сно так-ми-чи ка-ко на ме-ђу-на-род-ним тр-жи-шти-ма, та-ко и на до-ма-ћем. Ни-ка-кав спољ-ни ве-то не мо-же да спре-ча-ва сло-бо-ду тр-го-ви-не са би-ло ким (алу-ди-ра-мо на зах-тев САД да се утвр-де за-ко-ни ко-ји ва-же за дру-ге на-ци-је). Не-за-ви-сна Евро-па и при-вре-да под кон-тро-лом до-ма-ће по-ли-ти-ке је-ди-ни су пу-те-ви ка за-шти-ти ита-ли-јан-ског ра-да и ита-ли-јан-ских при-вред-ни-ка.

Нај-зад, суд-ство мо-ра хит-но да се вра-ти сво-јим ин-сти-ту-ци-о-нал-ним за-да-ци-ма не-при-стра-сног де-ло-ва-ња прав-де и да од-би-је ма ка-кав ком-про-мис са по-ли-ти-ком ко-ја му од-у-зи-ма сва-ко до-сто-јан-ство, сро-за-ва-ју-ћи га на уло-гу спе-ци-јал-ног су-да. У том ци-љу оба-ве-зу-је-мо се да на под-сти-ца-ње јав-ног мне-ња про-тив спе-ци-јал-них за-ко-на. На-и-ме, „за-кон Шел-ба”, „Кра-љев-ски за-кон”, „За-кон Ман-чи-но” и „за-ко-ни о по-кај-ни-ци-ма” пред-ста-вља-ју не-га-ци-ју са-ме сло-бо-де и си-сте-мат-ску ко-ди-фи-ка-ци-ју по-ли-тич-ке зло-у-по-тре-бе и огре-ше-ња. Тим за-ко-ни-ма, ин-стру-мен-тал-ним и ан-ти-де-мо-крат-ским, не при-зна-је-мо ни-ка-кво пра-во гра-ђан-ства у зе-мљи ко-ја је, као Ита-ли-ја, би-ла ве-ко-ви-ма ко-лев-ка пра-ва. Ни-ка-ква ал-тер-на-ти-ва не мо-же да се пој-ми и ни-ка-кав ствар-но за-шти-ће-ни ин-те-рес, ако се не га-ран-ту-ју пра-ви-ла у ве-зи са пра-вом на ми-шље-ње. За по-сти-за-ње свих тих ци-ље-ва сма-тра-мо да је по-треб-но **је****дин****ство на****ци****о****нал****них сна****га**
пу-тем

на□ци□о□нал□не скуп□шти□не
отво-ре-не свим гру-па-ма, кул-тур-ним цен-три-ма, асо-ци-ја-ци-ја-ма, но-ви-на-ма, ча-со-пи-си-ма, лич-но-сти-ма из све-та ра-да и кул-ту-ре. Те сна-ге, иако се ис-ка-зу-ју пре-ко по-себ-них осе-ћа-ња и спе-ци-фич-них ана-ли-за, пре-по-зна-ју се у за-јед-нич-кој же-љи за из-ба-вље-њем и сло-бо-дом. По-зи-ва-мо на окуп све Ита-ли-ја-не ко-ји су де-це-ни-ја-ма би-ли ба-че-ни на мар-ги-не за-то што су од-ба-ци-ли ко-руп-ци-ју и по-ли-ти-ку пар-ти-ја. По-треб-но је уче-шће свих да би се, већ од да-нас, оства-рио но-ви по-ли-тич-ки су-бје-кат – про-тив-ник је-дин-стве-не пар-ти-је ли-бе-рал-де-мо-кра-ти-је.
<

(Сеп-тем-бар 2005)